

I řekl si Brk, že čekání a kořenů využije a učiní svého synka zase o něco moudřejším v otázkách spletnosti jazyků. „Vidíš ty kořeny, Frku?“ zeptal se. Frk zamručel jako že ano a dál se věnoval zaujatému studiu komiksové přílohy Mezigalaktického věstníku. „Víš, že přesně tak vypadají věty, které tvoříme?“ Frk tázavě zvedl oči a čekal, co bude následovat. „I větu si můžeš takhle nakreslit, vždycky spojit, co má k sobě nejbliž, tak jako se k sobě přidávají jednotlivé kořínky a kořeny, až nakonec spojíš všechna slova, nebo kořeny, do jednoho společného kmene. Podívej:“

Brk stojí ve frontě.

Brk a Frk vidí stromy.

Táta Brk a synek Frk rozplétají jednotlivé kořeny.

„No jo, pravil Frk, já už to v tom vidím!“ „Tak se trochu pocvič. Zkus vymyslet věty, které by odpovídaly tomu, jak se splétají támhle ty kořeny. A u toho posledního si dej obzvlášť velký pozor. Zkus vymyslet takovou větu, kterou by mohly znázornit oba kořeny (*resp. obojí kořenoví*). To jsem zvědav, jestli si s tím poradíš...“

